

Forfatter: Gustav Ludvig Wad, 1854-1929

Titel: Udrag fra BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krognos, Oluf Mouritsen (1571-02-11)

Citation: Gustav Ludvig Wad, 1854-1929: "Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 478. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-idm140619153687248.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynn alder kiereste morsøster, iegh wiill nu medth innge(!) lanngh och tiilbørliigh tackssielsse bemøie ether, mens wiill kienndis aff lanngh forschyldinngh att were ether plictigh att tienne meth alth, hues iegh gotth formaa alle mine daaghe, och wiill ynnsche, att denn almectigeste gud wiill naadelige opholde ether med lanngh liiff, helbred, ly[k]sallighedth och wellfarth etc. Min a. k. m. s., kunde iegh nu ick lennger forholdith att schriiffue ether tiill, mens y schuilde well føre haffue faaeth min schriffwellsse, menn nu haffuer der ingenn kund komith wdj melum byer for suaarth wande¹. Mith bud, iegh haade tiill Kalø², kom ij ganngte tiill bage igenn och icke kunde kome diid. Saa sennder iegh ether nu her min herris breff, som iegh fiick med min karlh, som waar wdj Koldinngh, att i der wdj kunde merck, att iegh schall følle hanns naade aff lanndith, huilcketh y nu seluff kunde tenck, atth migh icke wdenn stor schaade, forsømeisse och teringh kann affkome med min bygenningh bode wdj Sielannd och Schonne³ och siidenn mine manngte heste och folck, som iegh nu schulde ouer och schille migh wiidth, med saa møgith, der er hos. Och haffuer iegh, siidenn iegh fick same breff, werith reth yllde tiill friids, men iegh befaler deth nu gud, hand førith s. 479tiill denn beste ende¹. Och sennder iegh ether her deth breff, som iegh haffuer faaeth, føre ennd iegh kom her wdj lanndit, som iegh haffuer schreffuith wnnder, huor att iegh daa haffuer werith, denn tiid dij ere wdgaenn, som ath y kunde farffare aff min heriis breff, att deth bemelder, att iegh der om føre haffuer fanngith, och iegh alds ingenn haffuer fanngit, wdenn dethe Folmers² breff fannt iegh her paa gaarden. Som y ere begierendis att wiide om deth kongens breff, lackop Seffeld fick, deth fick hand icke her, men iegh kann tencke, att deth er om same riese, som iegh nu er forschrefuinn paa³. Och sennder iegh ether och nu lørgen Rossennkranntzses breff ephther wor affshedth, och haffuer iegh nu schreffueth hanum tiill ygenn, att iegh wiill kome tiill hanum, naaer deth kann were hanum beleiligth, daa wiill iegh komme tiill hanum ephther hanns begier, men iegh wed nu icke huad daagh, føre iegh fannger mith bud hiem igen, siidenn draager iegh strax tiill hanum. Och sender iegh ether och eth breff, Erick Podebusch⁴ schreff migh tiill med mith bud, iegh haade hos hanum. Saa draager iegh nu tiill hannum wdj morgenn och strax tiilbage igenn. Iegh sennder ether nu her Hollgers⁵ breff och Beatis⁶ wdj genn och haffuer well forstaaed meningenn. Att i wilde sennde migh mine breffue tiill bage igenn, iegh wiill paa deth wenligeste bede ether, att y wiille haffue migh wnnndschyllth, tij iegh icke kann føre kome tiill ether tøre om fredagenn nest for fastelauenns sönndaagh⁷ for s. 480denn aarsaage, att iegh nu haffuer lackop Seffelds schreder, och hannd begynnder nu att giøre migh nogenne kleder, som iegh wiillde haffue med migh, och dij icke kunde bliue rede fore, och beder ether, m. a. k. m. s., att i icke wiille fortenncke migh, att iegh icke føre kann komme. Der som atth iegh nu icke schulde saa korth paa denne risse igen, daa haade iegh well kund føre kommith, men nu erith migh saa hastigth med alth, iegh schall laade giøre. Och beder iegh ether och giernne, atth y wiille byde migh tiill, om y aff inngen haffuer formerth, att mannd ephther denne tõe kunde komme ouer Bellth, tij iegh wilde haffue mith bud ouer tiill Sielannd och Schonne, om mannd kunde kome ouer, tij iegh wilde, Matzs Eschissenn¹ schulde møde migh wdj Kolldinngh, forend att iegh drog aff lanndith. Iegh wed inted nyth nu ether atth tiill schriiffue och will icke høieth forbye migh mod ether, menn iegh finndis ether hulld och goduiliigh att tienne alle mine daagh, och wiill nu och altiidth haffue ether gud denn almectigeste euinndeligenn beffalenndis, och ynnscher iegh ether och alle ether iomfruer cm godenether. Ex Klaxholm med hast denn 11 dagh februarj aar 71.